

[Helge Nielsen.]

mest hårdkogte spekulationer. Der vil jeg gerne spørge hr. Knud Østergaard: hvordan skal man gøre det, og hvor er der i den nu-gældende lovgivning mulighed for det over for de 28.000 ejerlejligheder, der i de kommende år vil blive udbudt til salg? Må jeg forstå det på den måde, at hr. Knud Østergaard vil være med til at stoppe denne hårdkogte spekulation i bolignød?

Hr. Knud Østergaard gav også udtryk for, at der var mange lejere, der ønskede at betale noget mere dér, hvor de bor. Nu har jeg forstået lovforslaget sådan, at man først skal betale noget mere, når man flytter. Jeg ved ikke, om her lå et første varsel fra konservativ side om en fortsættelse af den udvikling, at det skal gå på den generelle husleje-forhøjelse, når dette forslag har været gældende lov et par år.

I det allersidste rim, hr. Knud Østergaard afleverede fra talerstolen, gav han udtryk for, at lejen var billig og ingen boede skidt. Det tror jeg er lidt af en hån imod de mange tusinder, der i denne by og i hr. Knud Østergaards egen by, Ålborg, bor forfærdelig skidt. Hr. Knud Østergaard har været med boligudvalget på visse besøg og må vide, hvordan boligforholdene er på Nørrebro, på Vesterbro, og han kender forhåbentlig og formentlig boligforholdene i Ålborg. Der er mange, alt for mange, der stadig væk bor skidt.

Jeg kan ligesom hr. Kaj Andresen ikke forstå, at man hele tiden ønsker at fastslå, at der er nogle, der har det godt, de bor billigt, og så er der nogle, der har det dårligt, de bor dyrt, og at man absolut skal løse disse problemer ved, at alle skal have det dårligt. Jeg kan ikke rigtig forstå, at man løser noget ved at foreslå den slags ting.

Hr. Ib Thyregod var enig i, at vi skal prøve at stoppe misbruget af ejerlejligheder, men det var, som om der ikke rigtig var noget andet at henvise til, end at nu havde vi jo fået nogle bestemmelser, hvorefter landsbyggelovens bestemmelser skulle overholdes. Jeg har et spørgsmål til ministeren her: Nu gælder landsbyggeloven jo ikke for København, men jeg håber, jeg har forstået det rigtigt, at de ejerlejligheder, der udstykkes i København, også skal omfattes af landsbyggelovens krav. Det håber jeg at få et svar på, om ikke her, så i udvalget.

Hr. Ib Thyregod mente, at de gældende skatteregler var gode nok, og at der i de fleste tilfælde ville være tale om almindelig indtægtsbeskatning. Jeg er ikke så sikker på det, jeg mener, at det i de fleste tilfælde netop vil være den særlige indkomstskat, der bliver taget i brug ved salg af ejerlejligheder, og her er der visse nedslagsregler. Her er det, at det forslag, jeg stillede, kunne anvendes, eller man kunne finde andre måder at inddrage disse urimelige fortjenester på. Man kunne fjerne 40 pct.s reglen, skære den væk, således at ejerlejligheder beskattedes noget mere.

Jeg synes, fru Else-Merete Ross kom meget, meget let hen over ejerlejlighedsproblemet. Meget, meget let hen over det. Jeg mener at kunne huske fra sidste boligdebat, at fru Else-Merete Ross gav udtryk for eller ligesom indrømmede, at vi havde gjort noget forkert ved at gennemføre ejerlejlighedsloven. I dag var det kun en konstatering af de ændringer, der var sket. Jeg ville egentlig også gerne høre lidt nærmere om de radikales stilling til ejerlejlighedsproblemet.

Til boligministeren vil jeg kun sige vedrørende forhøjelserne i det private byggeri, at jeg har ikke overset, at der skal gå en større andel af forhøjelsen til forbedringer af den gamle boligmasse, men jeg har tidligere både her fra talerstolen og i udvalget været lidt betænkelig ved det og vil meget gerne, som jeg også gav udtryk for det, have lidt mere kontrol med, hvad der er forbedringer, og hvad der er vedligeholdelse, for jeg er lidt bange for, at pengene måske anvendes på en forkert måde.

Jeg har været inde på ejerlejlighederne, og så vil jeg blot sige til ministeren, at der tilbage vil kun er at konstatere, at der ligger en generelt forskellig opfattelse. Fra ministerens og fra de borgerlige partiers side anser man boligproblemet for et økonomisk problem alene, hvor vi fra socialdemokratiets side mener, at boligen er en menneskeret, at det er et socialt problem, og det skal løses ud fra den vægt, som vi tillægger dette meget, meget store problem. Jeg er også helt overbevist om, at kan vi løse det, kan vi spare meget, meget store beløb på vort sociale budget. Jeg er helt overbevist om, at mange af samfundets sociale problemer stammer fra den boligsituation, dette land er i.